

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 15. marts 2022
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Pernille Kloster
Sagsnr.: 2022-0030-7281
Dok.: 2338619

Besvarelse af spørgsmål nr. 602 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 602 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 18. februar 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Nick Hækkerup

/

Troels Sten Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 602 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere på artiklen ”Tre 16-årige drenge kendt skyldige i brutale overfald mod to 8. klasseelever sidste skoledag” bragt på www.bt.dk den 13. januar 2022 og i forlængelse heraf redegøre for, hvorfor gerningsmændene er idømt betinget fængsel for simpel vold efter straffelovens § 244, når ofrene knækkede adskillige tænder som følge af hændelsen? Og vil ministeren samtidig tilkendegive, om ministeren finder straffen passende i den pågældende sag?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har anmodet Statsadvokaten i Viborg om en udtalelse. Statsadvokaten i Viborg har anmodet Østjyllands Politi om en udtalelse.

Østjyllands Politi har bl.a. oplyst følgende:

”Retten i Aarhus afsagde den 13. januar 2022 dom i en sag, i hvilken T1, T2 og T3 ved anklageskrift af 14. september 2021 var tiltalt for at have begået grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, på en skole i Jylland mod hhv. F1 og F2. F1 fik ifølge anklageskriftet behandlingskrævende tandskader som følge af volden.

Anklagemyndigheden nedlagde under sagen påstand om ubetinget fængselsstraf samt påstand om, at de tiltalte skulle have deres sag behandlet i Ungdomskriminalitetsnævnet, såfremt retten fandt, at sagen skulle afgøres med en betinget fængselsstraf.

F1 forklarede under hovedforhandlingen bl.a., at tandskaderne formentlig hidrørte fra et slag, som blev udført af en ukendt person.

Retten i Aarhus afsagde dom med følgende begrundelse:

”[...] Efter disse forklaringer finder retten det bevist, at de tre tiltalte væltede [F1] omkuld, hvorefter [T3] sparkede ham én gang i ryggen, [T1] sparkede og senere trampede ham flere gange ”rundt omkring hovedet” og [T2] slog ham med flad hånd med barberskum på ryggen eller i baghovedet.

Efter [T3's] forklaring, der støttes af [F2's] forklaring om, at alle de tiltalte var med, da han blev trukket ud af klasselokalet, lægger retten videre til grund, at de tre tiltalte og flere andre sammen løb væk fra [F1], og at de sammen stod i den lille skolegård, hvor [T1] sagde, at de nu skulle give [F2] en tur. Retten finder det efter [F2's] forklaring bevist, at alle de tre tiltalte herefter deltog i at trække og skubbe [F2] fra klasselokalet og ud i skolegården.

Efter indholdet af videooptagelsen og de tiltaltes egne forklaringer er det bevist, at [F2] herefter kom ned og ligge, hvorefter [T3] sparkede ham to gange og trampede ham to gange i ryggen, [T2] slog ham i ryggen med flad hånd, og [T1] sparkede ham 2-3 gange ved skulderen/halsen. Det lægges efter forklaringerne til grund, at episoden først stoppede, da der kom en lærer.

Ved det beskrevne forløb er det bevist, at de tre tiltalte har handlet i forening og udøvet den netop beskrevne vold mod henholdsvis [F1] og [F2].

[...]

Når dette sammenholdes med, at der ikke i øvrigt er konstateret skader, og da det ikke med sikkerhed kan konstateres, at der har været tale om spark direkte i hovedet, finder retten ikke, at der er ført tilstrækkeligt bevis for, at der er udøvet vold omfattende af straffelovens § 245, stk. 1, og volden henføres derfor under straffelovens § 244, stk. 1.

Straffen for [T3] og [T1] fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 244, stk. 1.

Straffen for [T2] fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 244, stk. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis de tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på karakteren af volden, der er begået af flere i forening, dog uden skade som de tiltalte kan gøres ansvarlig for. Det er endvidere tillagt betydning, at [T2] har haft en mindre aktiv rolle ved voldsudøvelsen, og at der er tale om handlinger på sidste skoledag, der er gået for vidt. Endelig er de tiltaltes unge alder tillagt betydning. Af de anførte grunde gøres dommen betinget.

Da de tiltalte alle er 16 år og er idømt fængselsstraf for personfarlig kriminalitet fastsættes det som vilkår til den betingede dom, at de tiltalte skal efterkomme en eventuel afgørelse fra Ungdomskriminalitetsnævnet efter §§ 12-14 i lov om bekæmpelse om ungdomskriminalitet, jf. straffelovens § 57, nr. 10.”

Østjyllands Politi vurderede i relation til strafudmålingen, at byrettens afgørelse var i overensstemmelse med praksis på område henset til, at forholdene blev henført under straffelovens § 244, stk. 1, samt sagens øvrige omstændigheder.

Ved lov nr. 1426/2019 blev brugen af betinget dom med vilkår om samfundstjeneste i sager om vold begrænset, således at der som det klare udgangspunkt skal idømmes ubetinget fængsel i sager om overtrædelse af straffelovens § 244, stk. 1, i tilfælde, hvor volden er begået mod et særligt værgeløst offer. I bemærkningerne til loven er det anført, at dette eksempelvis omfatter vold mod børn eller andre, der er ude af stand til at forsvare sig.

I den konkrete sag blev volden begået mellem jævnaldrende, gerningsmændene var ustraffede og under 18 år, og de forurettede blev ikke påført behandlingskrævende skader. På den baggrund vurderede Østjyllands Politi, at det ikke kunne forventes, at landsretten ville udmåle en ubetinget fængselsstraf.”

Statsadvokaten i Viborg har henholdt sig til Østjyllands Politis udtalelse. Rigsadvokaten kan endvidere henholde sig til Østjyllands Politis udtalelse.”

Den voldelige adfærd, som er beskrevet i Retten i Aarhus’ dom og i den artikel, der henvises til i spørgsmålet, er fuldstændig uacceptabel.

Det er dog op til domstolene at vurdere, hvilken bestemmelse et givent strafbart forhold skal henføres under, ligesom det er overladt til domstolene at fastsætte straffen ud fra en samlet vurdering af sagens konkrete omstændigheder. Jeg finder på den baggrund ikke anledning til at udtale mig nærmere om det skøn, som Retten i Aarhus har foretaget i sagen.